

האמת מאחורי טריניטי

אנצו בארבוני הוא צלם מערבונים איי טלקיים (ד'אנו). הנחשב כבר כמה שנים למומחה במקצועו. אבל מטבע הדברים שאדם רוצה להתקדם. לכן קם לו בארבוני לפני כשנתיים. כתב תסריט. והציע אותו למפיק. המפיק רכש את הזכויות ברזול, אחר כך נמלך בדעתו ומסר את הזכויות למפיק אחר, וזה לשלישי, וכך הלאה, ורק אחרי שנתיים, נמצא אחד שבא בארבוני הודיע שהוא מוכן ללממן את העיסקה, עם בארבוני עצמו כבמאי.

זאת, בתנאי שימצא לעצמו שם הולם יותר לאיש מערב. בארבוני הסכים, וקרא לעצמו קלוצ'ר. מה יש, טריניטי לאונה לא היה, פעם, בוב רוברטסון? לתפקידים הראשיים בסרט, פנה בארבוני קודם כל אל בחור איטלקי יפה תואר וכחול-עיניים בשם מריו ג'ירוטי, אשר הופיע כבר בכמה מן המערבונים שהוא צילם, תחת השם טרנס היל. ומאחר וג'ירוטי זה כבר שיחק בכמה סרטים עם ברנש כבד-גוף בשם קארלו פדרלי (המכנה את עצמו באמריקאית - באד ספנסר), נטל בארבוני את שניהם יחד, ועשה את קוראים לי טריניטי.

בעצם, הכוונה הייתה להמתלה עצומה על כל המערב הפרוע, עם השאלות מכל המערבונים המפורסמים שהיו פעם. אבל תוך זמן קצר הסתבר שאין זאת המתלה כלל. הסרט שבר את כל שיאי הקופה האפשריים באיטליה, בארבוני-קלוצ'ר הי כין מייד המשך בשם עדיין קוראים לי טריניטי, ועכשיו הוא מנסה לשכנע את שני כוכביו להמשיך בסידרה, למרות שר הם אינם רוצים במיוחד להפוך לזוג לייצנים נוסח "השמן והרוה". לפי ההצלחה שנחל הסרט בארץ, מן השבוע הראשון אפשר כבר להתכונן לקראת הסרט השני בסידרה, וכל הסיכויים שיופיעו אחר כך טריניטי רוכב שוב, אהו בתוו של טריניטי, טריניטי לנצח, וכן הלאה וכן הלאה.

תל-אביב

★ ★ הצלפים (אופר, איטליה) — מערבון בן שש, המשך ל"בעד חופן דור לרים", עם איסטוד וואן-קליף בשיא הי כושר, לחברה הטובים. ★ ★ טריסטאנה (בריהודה, ספרד) — התמוטטותה המוסרית והחברתית של ספרד, במסווה של רומן על יחסים מוזרים בין אציל מזדקן לבת הסרתו. הר במאי: בונואל.

★ ★ לעין השמש (שדרות, צרפת) — הטוב בסרטי רוה קלמן. סרטימתח מורט-עצבים על כרטיבים, נערתו וידידו חסר הפרטה, היוצאים יחד לטיול משונה ביאכטה. מוריס רוה ואלן דילון. ★ ★ רציחות קטנות (אורנע, ארצות-הברית) — האלימות בכרך האמריקאי אי מגיעה עד לגבול האבסורד, בסאטירה שהיא בעצם עצובה מאוד, של הקריקט טוריסט זיל פיפר.

★ ★ המתנגרים (סמדר, ארצות-הברית) — נסיון להסביר את מרידות הר סטודנטים באמריקה. כפי שהן משתקפות בעיניו של ותיק-מלחמת ויאט-נאם, הבא לרכוש דעת בכל הרצינות. עם אליוט גולד.

ירושלים

★ ★ יומנה של חדרנית (בית רוטשילד, צרפת) — סיפור על רצה מיס-תורני בסירה כפרית, הופך בידי הבמאי בונואל לביקורת חברתית חריפה, ובה מוסר-השכל: איש אסור לו לשפוט את רעהו, מאחר ואין אדם אחד טוב מרעהו.

חיפה

★ ★ נשוי בעז כרחו (מאי, ארצות-הברית) — רווק מושבע נושא אשה כדי להניצל מפשיטת רגל. קומדיה מברדרת ב-עיקר במחציתה הראשונה, עבד ואלתר מתאו ואיליין מאי.

* טריניטי באנגלית: שילוש, בעיקר השילוש הקדוש של אלוהים, בנו ורוח הקודש.

אדיפוס

בלי תסביך

הלחישה שבלב (פאר, תל-אביב, צרפת) — זהו סרט רגיש, מתובל בהומור ובהרבה הברקות, המתאר התברותם של שלושה אחים (בגילים 14 עד 17) בעירשדה צרפתית. התקופה — 1954, מלחמת הודו-סין הצרפתית מעסיקה את דעת הקהל, והנוער מאזין לג'אז ולא ל"ביט".

השלושה הם בניו של רופא-נשים קרנני ושמרן (דניאל ז'ליו), ושל אשתו האיטלקיה (לאה מאסארי, יוצאת מן הכלל), יפה, תוססת, ועדיין צעירה, מאחר והרתה לראשונה לבעלה בהיותה בת 16 בלבד. הסרט עוסק בהתעוררות רוח המינית הראשונה אצל בניה, ובעיקר אצל הצעיר שבהם, נער הקורא את קאמיס ואת בוריס ויאן, מאזין לפארקר וגילספי, ונחשב, בעיני אמו, לגאון צעיר ומבטיח. היחסים בין האם לבן מגיעים לשיא, כאשר השניים יוצאים יחד לבית הבראה, על מנת לטפל ברישורש קל בלב, שאותר אצל הבן. תוך כדי כך נפרדת האם מן המאהב שהחזיקה בצד (ככל בורגנית מכובדת) הבן מנחם אותה, ומן הון להון... קורה מה שקרה לאדיפוס.

אלא שהבמאי לואי מאל מצליח לשלב מעשה זה כצעד נוסף, טבעי ופשוט לגמרי, בתהליך התברותו של הנער, צעד שחשיבותו תלויה רק בדרך בה מתייחסים אליו. זה לא מוכרח להיות אסון, וזה לא צריך למנוע את הנער מלנודד במסדרונות בית-ההבראה בלילות, לחדרו של נער-

פרא ומאסארי: אוהבים את אמא

רות בנות גילו.

לואי ("הנאהבים") מאל מצטיין כאן גם בהעלאת הדמויות (שלושת האחים, האב, האם, ואפילו העוזרת האיטלקיה, כולם נפלאים) גם בשיחזור התקופה ואווירתה, וגם בתיאור היחסים בין הדמויות. אמנם, הסרט קצת סוחב רגלים לקראת מחציתו, אבל כדאי בהחלט לראותו.

הרפתקה

קרה בקרח

האוהל האדום (אלנבי, תל-אביב, איטליה-רוסיה) — החור קר האיטלקי, גנרל אומברטו נובי-לה, ערך מסע אווירי, ב-1928, לקוטב הצפוני, מסע שנכשל כאשר הצפלין שלו ניטרף בסופה, מרבית אנשי-הצוות ניספו, וגם כמה מן האנשים שיצאו להציל אותם קיפחו את חייהם (בניהם רואלד אמונדסן, חוקר הקטבים המפורסם, שותפו של נובילה בעבר). נובילה עצמו הפך נושא לפולמוס גדול, מפני שהסכים לעלות למטוס הראשון שהגיע אל הניצולים, ולהותיר אחריו את אנשי צוותו.

"האוהל האדום" מספר פרשה זאת. במיקרה הנוכחי, שיתוף הפעולה האיטלקי-רוסי נראה טבעי בהחלט, היות ונובילה נטש לאחר כישלונו זה את איטליה, עבר לרוסיה, חי בה שנים רבות וחזר למולדתו, לאחר מלחמת-העולם השנייה, כקומוניסט מושבע.

כל הדמויות שטוחות ורדודות, כמו היו בובות הפור עלות בתוך סיפור, שהוא הרבה יותר חשוב מהן. ההתייחסות המופתית והמוסרית המושלמת של כמה מהן מרזכירה יותר הסטות מוסר מאשר שיחזור מעמיק של פרק בהיסטוריה. ומי שמתבונן היטב, למשל, בסצינה בה ניקלט שדר הניצולים בכפר רוסי נידח, יכול לזהות את הצמידות לספרי הבימוי הרוסיים הישנים.

המפקד ברח ראשון במטוס

לעומת זאת, העבודה הטכנית היא משובחת, הצילום מים מרשימים. פיטר פינץ' אוכל את עצמו בדמות נובילה בצורה משכנעת, ושון קונרי מראה נטיות ברורות למישחק רציני בדמות אמונדסן. בסך הכל, כסרט פעולה, סביר.

השנו והרזה

בנוער

קוראים לי טריניטי (אסתר, תל-אביב, איטליה) — במאי המכנה את עצמו א.ב. קלוצ'ר ושני שחקנים, המתקראים לצורך הסרט טרנס היל ובאד ספנסר (ראה סיפור נפרד) בישלו ביחד אוסף של תעלולים בדיחות והלצות, לא מן המחוכמות ביותר, אבל מאוד מצחיקות, קשרו את כולן יחד בעלילה רופפת, הכניסו את כל הדיסה להילוך גבוה, והתוצאה, מערבון שאפילו נשים הבוחלות באלימות מתגלגלות בו מצחוק.

כללית, זהו סיפור על שני אחים חורגים המסייעים (לאו דווקא מתוך כוונות טהורות) לקבוצת מורמונים להתיישב במערב, על אף התנגדותם האלימה של מגדל-סוסים וכנופיית-אקדוחנים. מה שחשוב בכל העניין, הרי זה שני האחים, האחד לבוש שחבות, מטונף מכף רגל ועד ראש, אבל יפה להפליא ובעל זוג העיניים הכחולות ביותר שנראה על בד הקולנוע בשנים האחרונות. זהו טריניטי, הווירטואוז המושלם של האקדח, והאקדובט בקרבות אגרוף. האח השני, בריון אימנטי כבד-גוף, המכה באגרופו על פדחות יריבו כאילו היה מחבת פלדה והידוע בשם "באמבינו" (הילד!). ומה ששני אלה מעוללים יכול להזכיר את האגרופים השלופים של ג'ון פורד ("האדם השקט"), את האקרובטיקה של "7 כלות ל-7 אחים", ואת המוסיקה של "ריו בראבו"

הילד בפעולה: בלי טיפידים

כשהמלחין פראנקו מיקאליצי אינו מנסה לחקות את מוריקונה) — כל אלה כמובן בנירסה זולה יותר, אבל מבדרת בהחלט. ושיא השיאים, בכל הסרט כולו אין שופ-כים אפילו טיפידים אחת!